

Životopis pamětnice

Heidrun Bělíková

Paní Bělíková se narodila 14. února 1943 ve vesnici Ahníkov. Měla o tři roky mladšího bratra a o šest let starší sestru. Heidrun měla šťastné dětství. Její rodný jazyk byla němčina. Aby se naučila česky, musela chodit do mateřské školy v Ahníkově, češtinu se však ještě před nástupem do školy naučila. V 50. letech 20. století zažila odsun Němců, celá její rodina byla přemístěna do nového domova, chalupy o jedné místnosti, kde žili po dobu pěti let i s babičkou. Na sbalení věcí při rychlém vysídlení z jejich domova měli jen pár minut, s sebou si mohli odnést na dvě osoby jen jednu peřinu a jeden polštář.

Do národní školy (od 1.- 5. třídy) chodila paní Bělíková do Zásady, po ukončení měšťanské školy začala studovat na zdravotnické škole v Mostě, kterou po roce a půl opustila. V sedmnácti letech tak nastupuje do textilky ve Vejprtech, zde pracovala tři roky, v této práci byla velmi spokojená. V roce 1962 se paní Bělíková přestěhovala do Kadaně, v této době se jí narodil syn Vilém. V roce 1965 nastoupila do práce v mlékárně, kde zůstala do roku 1994. Až do svého důchodu poté pracovala v továrně na žaluzie v Tušimicích. Nyní je paní Bělíková 25 let v důchodu.

Velmi nepříjemný zážitek, který je silným momentem paní Bělíkové až do dnešních dnů, je zbourání její rodné vesnice Ahníkov. Tato vesnice zanikla v roce 1985 z důvodu rozšiřování hnědouhelného lomu. Obdobný osud potkalo několik vesnic z blízkého okolí. Ve vesnici Ahníkov působil jako učitel Rudolf Čechura, spisovatel a autor večerníčkového Maxipsa Fíka. Paní Bělíková má ve svém deníku věnování od pana Čechury, deník našla v troskách zničeného domu v Ahníkově o několik let později.